

[Dohrmann]

ning til forslaget, ligger det da trods alt i luften, at denne motorvej aldrig bliver til noget.

Bollmann (CD):

Som det vil fremgå af lovforslaget, er CD ikke med i den vifte af partier, der har fremsat forslaget. Det har sin ganske naturlige forklaring, fordi vi simpelt hen ikke kan støtte forslaget. Vi finder det forkert, at man vil skære et lille stykke ud af en hel motorvej, og vi kan i hvert fald ikke i bemærkningerne se, at der er tilstrækkelig grund til at foretage en lovændring.

Jeg forstår socialistisk folkeparti. Jeg forstår også det radikale venstres holdning til denne sag, fordi de vil jo også have lufthavnen nedlagt eller næsten i hvert fald. Men jeg forstår ikke hr. Dohrmann. Jeg ville egentlig gerne have set hr. Dohrmann, hvis forslaget i stedet for Amager havde drejet sig om den sønderjyske motorvej. Jeg er lige ved at tro, at der ville have været væsentligt flere penge at spare ved at gøre det, fordi det må jo være af økonomiske årsager, hr. Dohrmann kan støtte forslaget. Jeg kan ikke forestille mig, det er af fredningsmæssige interesser.

Jeg forstår egentlig heller ikke det konservative folkeparti i dette spørgsmål. Jeg husker tydeligt den 14. april 1978, da vi sidst havde sagen til behandling. Da havde den konservative ordfører, hr. Lowzow, en helt anden holdning, men det er selvfølgelig hr. Finn Jørgensens egen sag. Det skal jeg ikke blande mig i.

Men som sagt er der efter min opfattelse hverken i bemærkningerne eller her i salen kommet nogle argumenter frem, der taler for at opgive denne strækning, så jeg skal nøjes med at gentage, at vi ikke støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det virker måske lidt underligt for en centrum-demokrat, men i fremskridtspartiet vurderer vi altid, hvad der er behov for, før vi giver pengene ud, og vi finder altså, at både motorvejsstrækningen i Sønderjylland og på Fyn er betydelig vigtigere at ofre penge på end den motorvej, der her er tale om.

Dræbye (RV):

Jeg skal igen sige tak for en velvillig behandling. Sådant som forslagsstillerne er sammensat, skulle der jo ikke så mange tilkendegivelser uden for forslagsstillerens kreds til, før vi kunne konstatere, at der er et flertal for, hvis jeg nu skal citere hr. Svend Erik Hovmand, intentionerne med dette lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder siger, at der ikke er logik i tanken om at ophæve lovens bemyndigelse, og henviser her til, at der jo udmærket godt kan foregå overvejelser om alternativer. Nu har dette spørgsmål jo været drøftet i spørgsmål og svar mellem udvalget om offentlige arbejder og forskellige trafikministre, og mit indtryk har været det, at i hvert fald nogle markante svar fra den forhenværende minister gik ud på, at der ikke ville blive foretaget egentlige alternative overvejelser omkring dette motorvejsanlæg, før bemyndigelsen var væk, fordi en sådan bemyndigelse – sådan var holdningen i svarene – var ensbetydende med, at ministeren måtte arbejde for at få bemyndigelsen realiseret og omsat til en motorvej.

Men der er også en helt konkret grund til, at det er vigtigt at få ophævet bemyndigelsen, og det er, at projekteringsgrundlaget for indføringen i City i øjeblikket er den, at hovedlinjen er motorvejen til Tårnby, mens sidelinjen er indføringen til City. Hvis folketinget vedtager en ophævelse af bemyndigelsen til at gennemføre Tårnbymotorvejen, er det naturligt, at hovedlinjen på motorvejsstrækningen så bliver indføringen til City, og så er det en eventuel afgrening til Tårnby, som kan komme på tale. Her er det jo også fremgået af drøftelserne, at det flertal, der er for intentionerne i lovforslaget, har lidt varierende opfattelser af behovet for arealreservation på Amager til en eventuel senere gennemførelse af motorvejen. Jeg tror, det var hensigtsmæssigt, om folketinget i dette spørgsmål sagde, at der ikke er nogen tvivl om, at det primært er et regionplansspørgsmål, og at det, der ville være den naturlige konsekvens af en beslutning i folketinget om at ophæve bemyndigelsen til gennemførelse af Tårnbymotorvejen var, at det nu er et planlægningsspørgsmål for hovedstadsrådet, og at hovedstadsrådet derefter skal tage stilling til en eventuel arealreservation. Hvis ikke folketinget har en bemyndigelse til gennemførelse af loven stående, er der jo ikke